

pa je imel lep spreved prerano umrl mladenič Janžekovič Alojz iz Polenc. Jetika ga je položila na mrtvaški oder v 26. letu starosti. Bil je priden in miren mladenič, absolvent kmetijske šole. Zelo rad je čital »Slov. gospodarja« in druge dobre liste, na katere je hiša naročena, in stal je neomajno v vrstah naše JRZ. Bil je član mladinske Marijine družbe in vnet častilec presv. Srca Jezusovega. Ko je še mogel, je redno vsak prvi petek v mesecu bil pri sv. maši in prejel kruh življenja. In prav na prvi petek v krasnem Marijinem mesecu se je razvil dolg in lep spreved od cerkve na pokopališče, v katerem so nesli fantje Marijine družbe krsto, vence in lepe šopke. Upamo, da njegova duša obhaja zdaj presv. in prelepi majnik tam pri nebeški materi Mariji. — Pokojnim naj sveti večna luč, žalujočim pa naše sožalje!

Starešinci. V naši vasi je preminula v visoki

starosti 82 let posestnica Terezija Kostevšek. Rajna je vzredila štiri spoštovane otroke in je gospodarila na domu do smrti. Njeno občo priljubljenost je dokazal številno obiskan pogreb, ki se je vršil na božjo njivo domače župnije v Cinkovcah. Blagopokojna je bila stalna naročnica »Slov. gospodarja«. Dobri materi bodi Vsemogočni obilen plačnik, preostalom naše sožalje!

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. V nedeljo 2. maja smo pokopali truplo Ivana Fedrana, posestnika izpod Homa, v starosti 87 let. Spreviden s sv. zakramenti je mirno zaspal v Gospodu. Bil je vri krščanski mož ter dober in napreden gospodar. Radi svoje prijaznosti je bil v vsej okolici priljubljen. Domači pevci so mu zapeli par žalostink. Ob grobu je spregovoril v lepih besedah o vrlinah pokojnika domači g. župnik Vogrinec. Naj v miru počiva! Žalujočim domačim in sorodnikom naše sožalje!

Ogljene ščetke

Dobavlja najhitreje za vse vrste električnih strojev in aparatov

Domača trgovina

IVAN PASPA I SINOVI

Zagreb I. Pretinae 60.

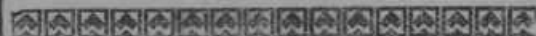
da se razburja le peščica ljudi, ki je že leta in leta tukajšnje občino izkoriščala v svoje politično-strankarske namene, večina Ljutomerčanov pa se združenja veseli in ga težko pričakuje. Dalje pravi člankar med drugim, da so bile Ljutomeru v novem veku pod tujim robstvom meje stalno zasigurate in nedotaknjene, kakor da bi hotel te meje po združitvi občin Ljutomeru kdo vzeti. Člankar pravi dalje, da znaša davčna moč občine Ljutomer-mesto 387.000 Din, občine Ljutomer-okolica pa 206.000 Din. Toda ne eno ne drugo ni res. Po uradnih podatkih znaša davčna moč občine Ljutomer-mesto okroglo 180.000 Din, občine Ljutomer-okolica pa 153.000 Din. Ta razlika je nastala vsled znižanja katastrskega čistega donosa pri njivah, ki je začasna, in bo davčna moč občine Ljutomer-okolica po eventualni ukinitvi tega znižanja enaka občine Ljutomer-mesto. Za davčno moč se more smatrati le znesek osnovnega davka, od katerega se smejo pobirati občinske doklade, ne pa tudi drugi državni davki, od katerih občina ničesar nima. Tudi število prebivalcev ni pravilno navedeno. Mesto ima nekaj premoženja, pravi člankar, ki obstoja večinoma iz dobrodelnih ustanov, darovanih od občanov le v korist prebivalcev Ljutomera. Gospodje slabo poznajo zakon o občinah. Naj bo čisto brez skrbi za to premoženje, ker bo po združitvi gotovo boljše upravljano kakor pa sedaj, ko mora prispevati občina iz doklad od neposrednih davkov h gospodarstvu precejšen znesek. Koristi od tega premoženja bodo imeli tudi po združitvi občin le prebivalci mesta Ljutomera. Dalje pravi dopisnik, da bi bil Ljutomer z združitvijo obeh občin najhujše prizadet v svojih stremiljenjih za nujno potrebno izpopolnitev kanalizacije, graditve prepotrebne vodovoda, pri izvajanju gradbenega načrta, policijske službe, javne razsvetljave, izpopolnitve mestnega gledali-

Prevalje. V št. Danijel ne morejo prodreti. Vse sile so sedaj naperili naši sodrugi, da bi kolikor mogoče vsilili svoj listič »Delavsko politiko« med kmete. Prizadevajo si z vsemi mogočimi stvarmi in lekcijami, da bi vsaj eno številko svojega lističa vsilili v vzorno župnijo št. Danijel nad Prevaljami. Pa zastoni! Naš kmet je že od nekdanj naročen, odkar postoja »Slov. gospodar«, le na njega. Z veseljem ga prebira, najde notri nevic in poučnih člankov na pretek. Sodrugi pa z blede zavistjo gledajo, zakaj se njihovega lističa v št. Danijelu nihče ne poprime. Z možato zavestjo lahko gleda župnijska št. Danijel morda čez vso Slovenijo, da nima niti enega naročnika tega rdečkarskega lističa. Kmetje p. d. Pluder, Zvonik, Gradišnik, Črešnik in drugi so stebri našega obmejnega kraja v vratih Koroške. Niti najbesnejši vihar, pa bodisi političen ali drugi, jih ne omaje. Držijo se slovenstva in vere, ki jim jo vcepil še njihov ded in praded, ki je pred davnimi časi kraljeval po št. Danijelu. Dokler imamo še tako zavedno ljudstvo, kot je v št. Danijelu pri Prevaljah, se nam še ni bati, da bi kmalu izumrl, pa četudi že gledajo razni hitlerjevci in pošiljajo razne agente, ki hodijo brenkaje po

naši zemlji. Sotrudnike »Del. politike« pa tudi blagohotno opozarjamo, da naj se njihovi poverjeniki ne trudijo v št. Danijel, ker bodo vedno dobili velik nos. — Kakor vsako leto, tako se tudi letos udeležuje mnogo vernikov majniške pobožnosti, ki se vrši pri nas zvečer po Ave Mariji. Pa tudi prošnjih procesij se je udeležilo naravnost ogromno število faranov. Ljudstvo je uvidelo, da ni iskati druge poti iz te stiske, kot edinole k Bogu.

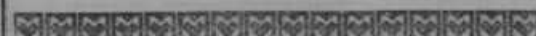
Ljutomer. Pod naslovom: »Naš stari Ljutomer« je prineslo »Jutro« članek, ki je pisan v precej obupnem tonu ter v marsičem ne odgovarja resnici. Začenja tako-le: »Kakor smo že poročali, se širijo govorice, da se mesto Ljutomer kot občina združi s svojo kmetitsko okolico. Ljutomerčani so upravičeno razburjeni, saj je njihovo mesto ena najstarejših meščanskih naselbin v Sloveniji.« K temu je treba pripomniti,

Za sv. birmo —

molitvenike in rožnivece v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj. —

Kupujte katoliške molitvenike v katoliških knjigarnah.

grobar Gabrijel Ustič je pripravil za nekega umrlega vojnega invalida grob na pokopališču, ko se je nenadno zgodila silna eksplozija. Grobarja, ki je stal v napol izkopanem grobu, je raztrgalo na kose, bližnji pokopališki zid je podrlo na širino 10 m in ga vrglo po pobočju. Neko kmetico, ki je delala pod pokopališčem, je zadela zidni kamen v stegno in ji ga zlomil. Eksplozija je bila tako silna, da je premaknilo več stotov težak pokrov sosednega groba in se je ta odprl. Vse križe v bližini je podrlo, a napol izkopani grob se je spremenil v tri metre globoko, s črnim dimom napolnjeno jamo. Kakor se je pozneje izkazalo, je grobar z lopato zadela granato velikega kalibra.

je? Ali ga tudi živali mrzijo? No, potem adijo, prekleti svet!...

Stopil je v koč, zapahnil vrata in se vrgel oblečen, kakor je bil, na ležišče. Komaj se je stegnil, je že zaspal in je spal brez prenehanja celih petnajst ur.

Ko se je drugo jutro zbudil, je bil neznansko lačen. Skuhal si je poln lonec močnika in ga vsega pojedel, zraven pa je pil ledeno mrzlo vodo. Med jedjo je premišljeval o dogodkih zadnjih dni. Kako se je kesal! Denar je zapravil pa še tako ponižal se je in je vse svoje lepe sklepe prevrgel in postavil na glavo. Kako si je prej kdaj norce bril iz pijancev in je kaj dal na to, da je bil vedno zmeren! Zdaj pa se je sam pred ljudmi pokazal kakor prav zapit pijanec. Kar pa je bilo še najgrše: v pijanosti se je zopet vdal pregrehi.

Zastudilo se mu je tako, da je pljunil.

Da, v lice bi ji pljunil, Špeli, ko bi bila tu!

Kako ga je vendar moglo zopet tja zanesti v to prekleto beznico? In da je mogel tako piti?

Nihče drug ni bil kriv kakor ta Veronika, ki ga je s tistim zaničljivim mrdanjem tako razkurila. Kaj si je hotel drugače, kakor da si je z vinom poplaknil jezo?

Ne, kriv je bil sam. Vdal se je zapeljivim vabam; ko je godce začul, ga je pamet zapustila. Šleva si, Anza! Prava šleva, ki še samemu sebi nisi kos!

Dalj ko je premišljal, bolj se je studil samemu sebi in sram ga je bilo, da bi se bil najrajši v podzaril. Grabil se je za lase, kakor da si jih hoče populiti.

Čez nekaj časa je stopil iz koč, da bi za gamsi pogledal. Kako se je začudil, ko so živali tudi danes bežale pred njim! Nekaj se je moralo zgoditi. Krenil je po sončnem pobočju in je nenadoma zadela na mrtvega gamsa, ki je bil ustreljen.

Hudirja, to pa je moral biti kak divji lovec, ki je izvohal, da ga ni bilo doma!

Ali zakaj gamsa ni odnesel, ko ga je ustrelil?

Ni bilo treba dolgo iskati, že je našel sledove krpelj, zatem pa že rdeče srage v snegu in gamsov drob.

Lump je torej več ko enega ustrelil. Onega je odnesel, po tega pa še pride.

Pa se je jagar le zmotil. Prežal je tri dni, pet dni, ves teden, toda divjega lovca ni bilo na spregled. Sledovi so kazali proti Slemenu in na Veliko planino. Ves iz sebe je bil od jeze. Ko bi mu zdaj kak divji lovec prišel na pot, nak, tega bi ne bil oprasnil samo po roki ali skozi klobuk. Skoraj tri tedne je trajalo, da si je gamse spet udomačil in ukrotil.

Ker je zdaj moral biti bolj na straži, več ko mesec dni ni šel od svojih gamsov in iz svoje samote. Za hrano si je dobil kakega planinskega zajca, ki jih je bilo dovolj.

Zanimivi računi.

Kdor pokadi na dan pet najcenejših cigaret, zakadi na mesec 50, oziroma 31 Din. Ker je takih kadilcev, ki bi pokadili na dan samo pet cigaret, malo, lahko računamo, da zakadi najbolj skromen kadilec mesečno do 30 Din. Od kajenja nima dejansko nikdo nič; ves ta denar je torej zanj izgubljen. Pravijo, da se kadilec ne more odvaditi kajenju. Ta ali oni morda res nima toliko moči, nekaj pa lahko vsak stori. Najbolj »strastni« kadilec premore toliko moči, da si pritrga na dan vsaj eno cigareto. Tako prihrani na mesec najmanj 30 cigaret, kar stane 6 Din. Malenkost, kajne? Res, malenkost, a glejte, kaj se s to malenkostjo lahko napravi?! Vsakdo se lahko zavaruje za mesečnih 5 Din pri »Karitas«. Teh 5 Din mu potem nudi stoteren, tisočeren sad. Če je kdo star ob sklenitvi zavarovanja 24 let in plačuje mesečno (skozi 20 let) 5 Din, je zavarovan za 2250 Din. Če je star 34 let, je zavarovan za 1750 Din. Če je star 74 let, je zavarovan za 340 Din itd. Malenkostna vsota 5 Din dela torej čudeže, in sicer naraste tem bolj, čim mlajši je kdo takrat, ko se zavaruje... Može in fantje, nekoliko računite in premislite, kako korist boste imeli, če si na dan pritrgate po eno ali dve cigareti ter se za mesečni prihranek zavarujete pri »Karitas«. Radi pritrgovanja pri kajenju ne boste imeli nikake škode, od zavarovanja pa bodo imeli domači korist. Poskusite, ne bo vam žal! Potrebna pojasnila in navodila dobite pri zastopnikih »Karitas« in Vzajemne zavarovalnice ter pri vodstvu »Karitas« v Mariboru, Orožnova ulica 8.

Šča 1. dr. Kar se vsega tega tiče, je treba naglasiti, da bi se moglo s skoraj 80%no doklado na neposredne davke v zadnjih letih že marsikaj napraviti, kar pa se je napravilo, se je napravilo iz prispevkov banovine. Ljutomer je kulturno in gospodarsko središče Murskega polja in se je kot tak vedno zavedal svojih dolžnosti napram okolici, katero je ob vsaki priliki najizdatneje materialno in moralno podpiral, pravi dopisnik nadalje. Res bi radi vedeli, koga in kdaj je Ljutomer v okolici tako izdatno podpiral; kakšne strankarske prijatelje že, s tem pa ni podpiral okolice. Ljutomer je imel vedno velike koristi od okolice, zlasti trgovci, čeravno so bili ob vsaki priliki proti njej, okolica pa od Ljutomera prav malo ali nobenih. Dalje pravi, da kmetstvo in vinarsko prebivalstvo občine Ljutomer-okolica gotovo nima interesa na tem, da bi z združitvijo oviralo napredek mesta kot takega, sigurno pa tudi ni pripravljeno prispevati, zlasti v današ-

njih težkih gospodarskih prilikah, za razvoj mesta s tem, da bi prevzelo obveznosti za plačilo velikega dolga, ki ga ima mesto. V velikih skrbih so gospodje za okoličane, ki so pa čisto nepotrebne. Pri pametnem gospodarstvu je Ljutomer sam zmožen odplačevati svoje dolgove in skrbeti za razvoj mesta z dosti nižjo doklado, kakor je že več let bila. Združitev obeh občin je velikega gospodarskega pomena za obe občini in če bi šlo to gotovim gospodom v njihov politični račun, bi seveda govorili drugače tudi tedaj, če bi Ljutomer v resnici imel od združitve škodo. JRZ presoja vso zadevo iz gospodarskega stališča, JNS pa iz čisto političnega.

Veržej. V starodavnem Veržaju lepo napredujemo. Cerkev imamo lepo; trg pri cerkvi smo si lepo navozili, da nam ni treba ob dežju po blatu hoditi. Vsako leto se nekaj hramov nanovo pozida, letos se bodo celo štirje. Ker je bil 6. maja praznik, je bil živinski in kramarski sejem dne 7. maja, na katerega so prignali precej lepe živine, ki je bila skoraj vsa prodana; cene so se nekoliko dvignile. Mura nam trga na dveh krajih obrežje; ako ne bo hitre pomoči, si bo naredila drugo strugo; dosti bo škode na zemlji in velika je nevarnost za železniški most.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Kljub slabim časom smo imeli dve poroki. Prvi se je poročil Janez Dimnik z Marijo Kovačec iz Smoljce. Dalje je stopil pred poročni oltar vrl fant Leopold Zelenik, posestnik iz Rjavec; da bi mu bila življenjska pot lažja, si je izbral za družico zgledno Marijino družbenico in cerkveno pevko Geneveto Rajsp, posestnikovo hčer iz Vitomarškega vrha. Ženin je bil član Apostolstva mož in fantov ter vnet dopisnik »Slov. gospodarja«, kateri je v njegovi hiši atalen gost. Tudi nevesta

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavi, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE
grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

Šele kraj meseca se je podal do bližnje kmetije, da bi kupil kruha in sira. Začudil se je, ko je videl, kako zapeti so bili domači, ki so bili druge mali tako prijazni, in kako so se ga skoraj bali. Počasi je spravljal iz njih, da se je neki mlad kmet z Gore izgubil in da že več ko pet tednov ni kaj čuti o njem. Na lov da je šel, so pravili ljudje, in da se ni vrnil. Jagar je kmalu razbral, da njega dolžijo, da ga je on ustrelil, ker mu je zašel v lovišče. Bridko se je zasmeljal in rekel: Vsakemu svoje! Nič ni oporekal, niti ni tajil, kakor bi bil po resnici lahko; saj mu je bilo prav, če so se ga ljudje bali. Bolj ko se ga bojijo, je menil, manj si bodo upali na njegove gamse.

Pa še nekaj drugega je zvedel jagar; to mu je razburilo kri, da ne kmalu kaj tako. Povedali so mu, da se je Špela zadnje dni pusta potepala z Lavrinčcem, s sodnikovim, in se vlačila zunaj v mestu z njim. Bojda sta bila večkrat tako pijana in razuzdana, da sta bila pravo pohujšanje in so ju morali neki večer celo zapreti. Le malo je manjkalo, pa bi bili Špeli vžgali sramotno znamenje in ji porezali lase; tako so namreč v starih časih kaznovali nesramnice. Na sramotni oder pa so jo itak postavili. Pet ur je morala stati na sramoti sredi mesta, s slavnatim vencem okoli vratu; potem pa so ju z Lavrinčcem s šibami spodili iz mesta. Šmarčani in Kapelčani se hudo jezijo; saj spravita taka nesramneža ves kraj ob dober glas.

Jagar je poslušal in mrko gledal predse. Potem se je naglo poslovil in se je napolnil nazaj v svojo planino. V duši mu je divjal vihar... Ta Špela, ta kača, ničvrednica! Najprej se je delala, kakor da brez njega ne more živeti; slinila se je okoli njega in se mu nastavljala, kjer je le bolj mogla. Komaj nekaj dni nato pa se že obeša na tega babjeka Lavrinca in se vlačijo z njim Bog ve kod. In tiste lepe denarje, ki jih je jagar izvalila! Le za to jih je bila potrebna, da jih je mogla na veseljah zabiti.

Da so jo na sramoto postavili, to ji je iz vsega srca privoščil. Naj bi ji bili odrezali lase pa še nos! Toda njega, jagra, mora biti sram, pred vsem svetom sram, da je s tako žensko, ki so jo javno zaznamovali kot ničvrednico in nesramnico, kdaj kaj imel. Za vse ga je ogoljufala, za čast, za poštenje, za denar.

Ko je prišel do Slemenca, je preudarjal, ali ne bi zavil dol na Fužino, da bi Špeli pošteno povedal, kaj misli.

Nak, si je mislil, s to žensko ne mara več govoriti, še pogleda je ne več, kakor da je ni na svetu...

Toda ena reč ga le družijo z njo: tista nesrečna tatvina v šmarnski cerkvi. Skupaj sta jo izvršila.

Še to prekleto vez mora raztrgati. Čim bo mogel, bo šel po ukradene reči in jih bo zagnal Špeli skozi okno...

je iz krščansko zavedne hiše. Pred poročnim oltarjem je domači g. župnik v jedrnatih besedah orisal njuno lepo mladeniško in dekleško življenje. Novoporočenca naj obilo blagoslovi presv. Srce Jezusovo tja do skrajnih mej človeškega življenja!

Loče pri Poljčanah. Kufri gor — kufri dol: Hm! Kaj pa že zopet imajo v Ločah? Nič posebnega. Le naša občinska pisarna se je pred kratkim preselila od Hönnigmanna k šketu. Pravijo, da bo tako bolje. Seveda vsem to ni prav. Pa marsikaj vsem ni prav, pa mora biti prav. Tudi se je preselil naš trgovec Kačičnik od Flecka h Krautsdorferju. Ja, pa še našo cesto na pokopališče popravljamo in še druge, da kdo v blatu ne ostane, če pride k nam. Saj se je zadnjič zgodila nesreča, da so zlikovci prišli do nekega kolesa in so sapa spustili. Ta sapa pa je bila posebne vrste, ker stane za dvojce koles 100 dinarjev. Sicer pa menda zato, ker je priromala iz sosesčine, ki je tam nekje za ločkimi šumami, kakor pravi Pavliha. Hudo je že to! Pa kaj se hoče, če tam v naši dragi sosesčini »ženske hlače nosijo« in hočejo vse komandirati tja do zadnjega cestnega pometaja, če ga sploh imajo. Toda skomine se naj le cedijo, a Ločani smo toliko tudi prevečani, da še do danes zraka nismo plačevali in ga tudi ne bomo. Saj Pavliha pravi, da je že večkrat srečal tam za šumami neko osebo, ki je bila hujša od Sokratove žene. Pa je znala s pomijami ugnati človeka. Toda mi damo pomije raje pujskom, da se potem prikobacajo pod jesen ali na zimo na prijazno mizo. So pa ljudje okrog nas, ki hodijo svoje pomije po Konjicah prodajat. Bog jim trgovino lepo blagoslovi in basta!

Loče pri Poljčanah. Ni samo blata pri nas, je tudi lepa pomlad in še dokaj cvetja, ki ga pridne čebelnice obirajo in sladki med nosijo v svoje hišice, da bo kaj za zimo in še za gospodarja kaj priboljška. In zato je treba tudi, da te pridne živalice poznamo, jim pomagamo z umno čebelorejo pri njih delu. Da se to doseže, priredijo vrli čebelarji konjiškega okraja v naši župniji 23. maja ob 9. uri čebelarsko predavanje. Predavanje se vrši na domu Olup Nandeta, Breg 3, p. Loče, ob vzorno urejenem čebelnjaku. Predava znani čebelarski strokovnjak č. g. Petermel Henrik, upokojeni župnik. Čebelarji ko-

bra, ki jo je bila med svetovno vojno iztrebila brčkone kakšna italijanska vojna ladja.

Najstarejši sladkor

Japonsko mesto Nara hrani najstarejši kos sladkorja na svetu. Ta sladkor je star najmanj 1200 let. V letih 710 do 784 je bilo mesto Nara prestolnica Japonske. Njegovi prebivalci so poznali niz zdravil, ki so bila drugim ljudstvom neznana. V zabojih iz tedanjih časov so našli tudi košček sladkorja iz sladkornega trsa. To je bil prvi poskus za pridobivanje sladkorja na svetu. Japonci so torej poznali sladkor že pred več nego tisoč leti, dajali pa so ga v prvi vrsti b...om za krepčilo.

(Dalje sledi.)

njiškega okraja, na plan in v obilnem številu na evidenca na dan predavanja!

Prekopa pri Vranskem. Tukajšnja gasilska četa hoče s svojim delom dokazati, da noče biti ter tudi ne bo odvisna od ljudi, ki se zatekajo pod obrambo jeenesarske »Domovine«. Ti ljudje so se uračunali, ko so si domišljali, da brez njih ne moremo. Dobili smo nove odrasle igralce, ki se vežbajo za vprizoritev lepe in zanimive igre. In to je »domovinarje« razburilo. Sedaj se trudijo, da bi razbili novo skupino igralcev. Poslušujejo pa se v to svrhu pravih jeenesarskih sredstev. O priliki gledališke vaje so naročeni elementi delali nemir ter izzivali naše igralce s »čuki, kaplanovimi barabami« itd. Naši igralci so sprito take jeenesarske olike ostali mirni. Svarimo pa te izzivače, naj svojih surovosti in nesramnosti ne ponovijo, ker tudi najbolj potrpežljivemu človeku lahko zmanjka potrpežljivosti. So tudi oblasti, ki nas bodo zaščitile pred drznostjo in surovostjo takih elementov. Naši vrli fantje in naša dobra dekleta pa hočejo s svojim nastopom in delom dokazati, da so, čeprav kmečki, bolj oljkani in bolj inteligentni kot tisti, ki črpaajo svojo dvomljivo izobrazbo in omiko iz »Jutra« ali »Domovine«.

Peter Rešetar rešetari.

Bofkot. V Mariboru so zavrnili pri neki posebni komisiji tri vagone vina, ki je prišlo iz Banata, ker vino ni odgovarjalo — pravemu vinu. Pa kako razburjenje je nastalo zaradi tega po vsem Banatu! Pravijo, da ne bodo zaradi tega sedaj jemali blaga iz Slovenije! No, Banatani bi pa vendar lahko pomislili, da moremo mi Dravo in Savo itak preje zajeti kot oni doli in da ni treba, da bi nam jo oni v vagonih nazaj pošiljali kot nekaj banaškega. Pa če bi tudi poslali pravo banaško vino, je treba vendarle omeniti, da se v Banatu štajerskega vina nikjer ne dobi. Kaj ko bi mi tako napravili, da bi se pri nas banaškega vina nikjer ne dobilo?

Razdružena opozicija. Dosedaj smo vedno pisali, da imamo v Jugoslaviji združeno opozicijo. Sedaj že lahko pišemo, da imamo razdruženo opozicijo.

Mladina se daje! V Ljubljani se je zdramila mladina. Tako so se spoprijeli, da še celo samo »Jutro« ne more preko tega. Če je enkrat mladini dovolj, potem ko kmalu konec »Jutrovega« upanja na boljše čase! Starcev nima, mladine nima, moških nima, ženskih nima, ostane še samo srednji spol!

Valovanje. Po mestih so začeli javkati, da se je draginja prevallila na mesta, da sedaj ni mogoče več živeti, ko je mleko dražje, meso dražje, jajca dražja, sploh vse, kar pride s kmetov, je dražje. Jaz pa mislim, da bi bilo prav, ako bi se pred leti bolj javkalo, ko je kmeta stiskalo. Tedaj smo šteli malo prijateljev. Sicer pa tudi sedaj rečem, da se jim ni treba nič bati, če kmet dobi malo več za svoje pridelke. Saj bodo vse zopet nazaj znosili, saj so nagi in bosi in brez orodja. Je pač tudi v gospodarstvu valovanje in je potrebno, da pride enkrat spet kmet na vrh! Tedaj bom tudi jaz lažje rešetaril, ker bom imel zadovoljne čitatelje, sedaj se jim dopaadam le, če fest pozabavljam.

Vse ponarejeno! Nekdo je prodal v mesto mleko, ki ga je pa zelo zalil z vodo; imel pa je smofo, da je dobil ponarejen 50 dinarski novic. Šel je v gostilno in pil za ta novic ponarejenega dalmatinca. Ko je prišel domov, je kazal ženi ponarejen račun, da je kupil blago za njo, pa da ga je po poti izgubil. Žena je videla to možovo ljubeznivost, se mu je lepo zahvalila in drugi dan nesla sama mleko v mesto. Ko se je vrnila z denarjem, je mož rekel: »Ti si pametna

žena! Žena mu je pa odgovorila: »Ali je to tudi ponarejeno?«

Vse narobe! Pod režimom JNS je bilo vse narobe, to pride šele sedaj počasi na dan. Tako so se zastopali vozili tisti, ki imajo veliko denarja, tisti, ki ga je imel malo, je moral plačati celo karto. Zdravi so dobivali rento namesto invalidov, živi pokojnino na račun tistih, ki so bili že mrtvi. In tako dalje in tako dalje. Izvoljeni so bili tisti, ki jih narod ni volil, narod so zastopali tisti, ki ga niso smeli zastopati, k svobodi so ga pripeljali tisti, ki so bili v zaporu.

Zoper dve cesti. Iz Ljubljane proti št. Vidu delajo sedaj drugo cesto poleg prve, da gresta kar dve vtrici. Citam v listih, da so ljudje proti. Jaz sem tudi proti. Zakaj bi se recimo ne napravila ena tu pri nas, kjer se ene ceste nimamo?

Kabelj Maribor—Belgrad. Po vsej Srednji Evropi gre velika podzemeljska žica, kabelj, po kateri bomo lahko govorili. Sedaj je bomo gradili tudi v Jugoslaviji, in sicer preko Maribora do Belgrada in dalje. Pa je že nekdo napisal, da se mora Ljubljana priključiti. Seveda se mora, drugače nam bodo ta kabelj neprestano oponašali, kaj vse da imamo štajerci!

Lušno je bilo! Namreč na ohceti v Londonu. Dobro se nismo počutili samo fantje v črnih in rjavih srajcah, ki so se razburjeni vozili iz Rima v Berlin, iz Berlina v Rim.

Vročina! Poletje prihaja in zrak je vroč in tla so vroča in vse je vroče! Bog nas vari toče, ledene in jeklene!

Poslednje vesti.

Politične novice iz drugih držav

Turški zunanji minister v Bukarešti. Na poti v Ženevo se je pomudil v Bukarešti 17. maja turški zunanji minister Ruždi Aras. Imel je razgovore z romunskim zunanjim ministrom in ministrskim predsednikom.

Hitro zadušena vstaja v Albaniji. Zadnje soboto v noči je skupina revolucionarjev pod vodstvom bivšega ministra Etmeta Tota zavzela mesto Argirokastro in je prekinila telefonske zveze. Vlada je odposlala iz Valone proti upornikom vojaške oddelke, ki so naglo zavzeli Argirokastro in so se uporniki razkropili na vse strani. V boju je padel brat vodje uporniškega gibanja Izmet Toto in še dva vstaša. Prebivalstvo je v upornih krajih z navdušenjem sprejelo albansko vladno vojaštvo.

Iz bratomorne Španije. Zadnjič sme poročali, kako je došlo v Barceloni, ki je prestolnica Katalonije, do hudih krvavih spopadov med anarhisti in rdečkarji. Po daljšem medsebojnem klanju je uspelo v Barceloni sestaviti novo vlado, v kateri so med drugimi en anarhist, en komunist, en kmetijec in en katalonski levčar. Vkljub temu še ni prišlo v Katalonijo do pomirjenja, ker vršijo anarhisti še naprej atentate in nasilja nad mirnim prebivalstvom. Nič boljše kakor v Barceloni so razmere med rdečimi v Valenciji, kjer je sedež levčarske vlade. Predsednik vlade Largo Caballero je odstopil s celo vlado. Predsednik levčarjem preostale španske republike Azana je poveril sestavo nove vlade zopet dosedanjemu šefu vlade Largu Caballeri, ki se pa težavne naloge ni lotil. Novo vlado sestavlja sedaj bivši finančni minister in socialistični voditelj Negrin. — Na severu stiskajo nacionalistične čete vedno bolj obroč okrog baskijskega glavnega mesta Bilbao, katerega branijo z zadnjimi napori sovjetski oddelki, opremljeni z mnogimi tanki ter strojnimi. Krvavi obračuni med rdečkarji dajo s sigurnostjo sklepati, da bo general Franco kmalu očistil Španijo rdeče strahovlade.

Ako ceniš svoje zdravje.

a trpiš na debelosti, revmatični in gihtični bolezni, vzami Krušen sol. Ker Krušen sol urejuje prebavo, prepreči zbiranje toksičnih zaostankov in sluznih naplavin v telesu, katere so predpogoj, kakor za debelost, tako tudi za revmatično in gihtično bolezen.

Originalna steklenica Krušen soli se dobi v apotekah, stane samo 45 Din, zadostuje za tri mesece, a mala 27 Din.

Oglas reg. S. br. 29.613—35.

Domače novice

60 letnica delavnega duhovnika. Za binkoštno praznike je slavil 60 letnico g. Ivan Serajnik, župnik v Kotljah na Koroškem. Jubilar je doma iz Roža na Koroškem. Kot duhovnik je plodonosno deloval pri D. M. na jezeru v Prevaljah, pri Sv. Jakobu v Koprivni pod Olšavo, pri Sv. Danijelu in Sv. Urhu v Strojni nad Pliberkom, v Temenici pri Tinjah, odkoder je prišel za župnika v Mežiško dolino, kjer župnikuje na občo priljubljenost 23 let. G. Serajnik je goreč duhovnik in za obmejne Slovence neumorno delaven ter zaslužen rodoljub. K 60 letnici g. jublantu »Slov. gospodar« častita z iskreno željo, da bi deloval pri krepkem zdravju še dolga leta med slovenskimi Korošci v službi duhovnika in požrtvovalnega prosvetnega delavca!

Stavka usnjarskega delavstva v Konjicah. V Konjicah je znana usnjarna Lavrič, ki zaposluje 200 delavcev. Slovenski delavci so morali v Lavričevem podjetju mnogo prestati od strani nemških mojstrov in predelavcev, ki so bili tolikanj drzni, da Slovencev niso samo zmerjali, ampak so jih celo klopotali. Če je kateri ugovarjal radi psovanja in nasilja, je bil odpuščen. Da bi se delavstvo zavarovalo napram brezobzirnosti vodstva podjetja, se je organiziralo in je bila 3. maja ustanovljena podružnica »Zveze združenih delavcev«, ki je odločno krščanska organizacija. Podjetju je bila novoustanovljena organizacija, ki ob pojavi trn v peti in je bilo že 10. maja odpuščenih 38 organiziranih delavcev. Radi odpusta brez pravega vzroka so delavci 11. maja zasedli vhod v tovarno in je nastopilo radi burnih prizorov orožništvo ter je poskušil s posredovanjem tudi g. okrajni načelnik. Vsi razgovori so potekali deslej brezuspešno. Delavci stražijo tovarno, v kateri se nahaja noč in dan 38 delavcev s predelavci, katerim pošilja tovarna skozi zasebni vhod prehrano in razna okrepčila. Težnje in zahteve stiskanega slovenskega delavstva je podprla banska uprava, ki je po pregledu nezdružnega položaja izdala ukrep, po katerem so morali vsi inozemski uslužbenci in mojstri zapustiti naše ozemlje. Kmečko prebivalstvo je odločno na strani zatiranih delavcev, ki bodo s svojo vztrajnostjo dosegli to, kar že imajo njihovi tovariši po drugih usnjarnah.

Prestevoljno v smrt radi bede. V Mariboru v Stolni ulici 1 so našli na binkoštno nedeljo v stanovanju obešeno Karolino Resnik, 72 letno vdovo po natakarju. Resnikova je pred enim mesecem zgubila svojega moža in je obupala nad življenjem radi bede.

Dva mlada človeka si vzela življenje. V Ljubljani so našli na Gradu ustreljenega 25 letnega brezposelnega ključavničarskega pomočnika Mihaela Kokalj iz Ljubljanske ulice v Mostah, in njegovo izvoljenko Angelo Jereb, ki je bila v zadnjem času sobarica in je doma iz Kresnic. Na sredi med žrtvama je ležal samokres. Nesrečna sta naslovila na starše poslovnih pism, v katerih navajata kot vzrok obupnega dejanja nesrečno ljubezen.

Mačka povzročila požar. Zadnje soboto popoldne je v Frankolovcih pri Ormožu zgorela